

PARANTEZ

KÜLTÜR - SANAT - EDEBİYAT

Yıl: 2016 - 2017
Sayı: 5

Ceylin ÖZBEY SÜRPRİZ HEDİYE

Hava yağmurlu yerler ıslaktı. Sokaklarda sessizlik hakimdi. Derinden duyulan metro sesinden başka seste yoktu. Dalgın dalgın yürüyen Ali Sonbaharı ne kadar sevdiğini düşündü. Yaprakların sararması, yollara dökülmesi, bu soğuya dönük ılık hava kar yağacak müjdesini sunmasıyla bir haberciydi.

Evine gelmişti zili çaldı, Uzun bir süre kapının açılmasını bekledi. Nihayet kapı açılmıştı. Kapıyı açanı görünce gözlerine inanmadı. Ali "HALAA..." diye bağırarak sarıldı halasına. Halası Emine Dünya'nın bir ucu olan Avustralya' da yaşıyordu. Maalesef dört beş yılda bir gelebiliyordu Türkiye'ye. Bu gelişinden haberi olmamıştı Ali'nin. Bu müthiş bir sürprizdi.

Aslında şüphelendiği bir şey vardı. Evde hummalı bir çalışma vardı, birkaç zamandır. Temizlikler yapılıyor, kurabiyeler hazırlanıp saklandığını gözlemlemiş olmasına rağmen sürprizi tahmin edememişti.

İçeri girdiler halasına tekrar sarılıp kanepeye yan yana oturdular, İçi kıpır kıpırdı. Hem halasına sevinmiş hem de halasının getirdiği hediyeleri merak ediyordu. Biraz daha sohbet ettikten sonra çantasından bir paket çıkardı. Ali itina ile paketi açtı.

Uzun zamandır istediği dizüstü bilgisayardı .Çok sevinip halasına teşekkür etti.

Halası yaşadığı evi anlattıktan sonra, Avustralya da yılanların olduğunu Denizin dalgalı olduğu ve en önemlisi ise kocaman köpek balıklarının olduğunu hatta dev yarasaların uçtuğunu gören arkadaşlarının olduğunu anlattıkça derinlere daldı Ali.

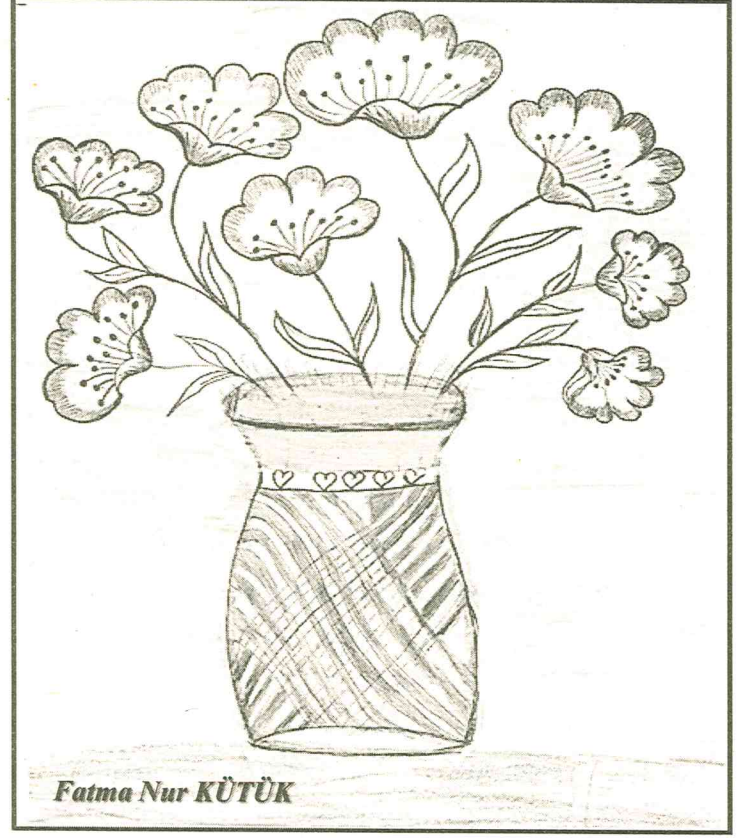
Öyle farklı geldi ki içtiği suyu yudumlayamamıştı bile. Hemen halasının aldığı bilgisayarına yazıp araştırmaya başladı. Halası ona bilgisayar aldığı için çok mutluydu.

Enes KALKAN ARKADAŞIM

Okulda ve sokakta,
O hep benim yanımda.
Teşekkür ederim ona,
Benim canım arkadaşım.

Tatilde ayrılınca,
Özlerim hep onu ben,
Beklerim yollarını,
Benim canım arkadaşım.

Buluşunca tekrar biz,
Dünyalar benim olur.
En mutlu kişi olurum.
Benim canım arkadaşım.

Ahmet Zeyd ÇELİK SAKAR ŞAKİR

Şakir'in sakarlıklarından herkes çok şikayetçiydi. Annesi, öğretmeni ve okul arkadaşları onun sakarlıklarından bıkmıştı. Okulda adı Sakar Şakir' e çıkmıştı. Ama bu onun hiç umurunda değildi. Annesi onu sürekli uyarsa da Şakir sakarlık yapmaya devam ediyordu.

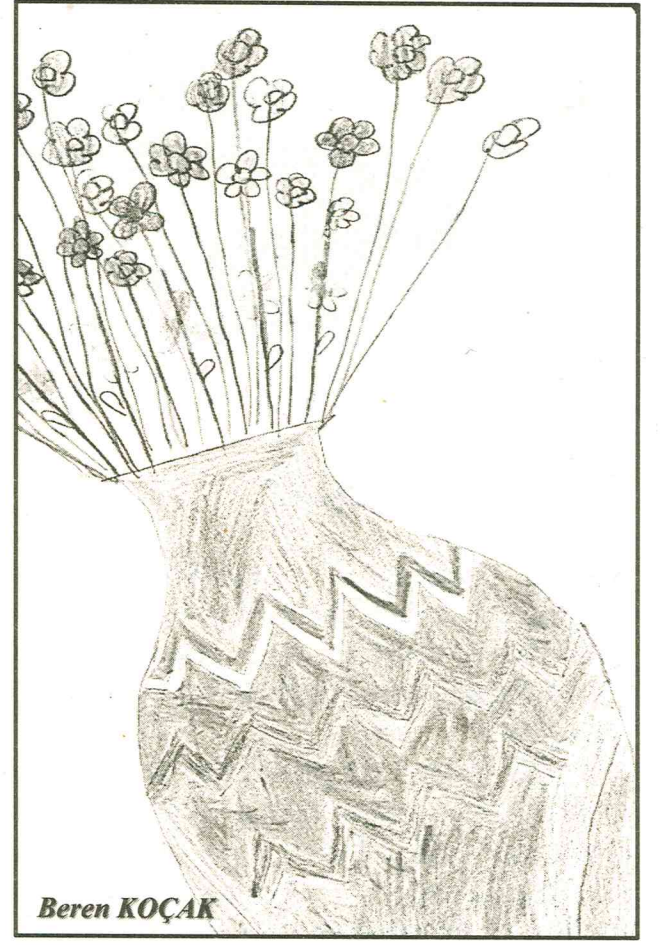
Şakir o sabah kahvaltıda üzerine yine süt döktü. Bu yüzden okula yine geç kaldı. Öğretmen onun sakarlıklarına alıştığı için Şakir'in sınıfa geç gelmesine bir şey demedi. Ama arkadaşları başına ne geldiğini merak ediyordu.

Teneffüs zili çaldı. Şakir biran önce kantine gitmek için koşmaya başladı. Merdivenlerden önüne bakmadan iniyordu. Yerler yeni silindiği için ayağı kaydı ve merdivenlerden yuvarlandı. Arkadaşları hemen öğretmeni çağırdı. Öğretmen Şakir'i hastaneye götürdü. Doktor Şakir'i muayene ettikten sonra iki ayağının da kırıldığını söyledi. Şakir bunu duyunca çok üzüldü. Ayağı alçıda olduğu için uzun süre okula gidemedi. Dışarı çıkıp arkadaşlarıyla oynayamadı. Yaptığı dikkatsizlikler yüzünden çok pişman oldu. Bundan sonra daha dikkatli olmaya çalıştı.

Tuana ATILMIŞ YANGIN

Umut ile Mete iki kardeş evlerinin bahçesinde ateş yaktılar. Sonra Umut, Mete'ye ben su içmeye gideceğim dedi. Mete, bende geleceğim dedi ve su içmeye gittiler. Umut ile Mete eve girdikten sonra bahçelerinde yaktıkları ateş büyüdü ve yangın çıktı.

Umut ile Mete evlerinden çıkıp bahçelerine inince çıkan yangını gördüler. Hemen annelerinin yanlarına gidip annelerine yangın çıktığını söylediler. Anneleri itfaiyeyi aradı ve itfaiye gelerek çıkan yangını söndürdü. Fakat bir sürü ağaç, çıkan yangından dolayı zarar görmüştü. İtfaiye erlerinden biri Umut ile Mete'ye bu yangının nasıl çıktığını veya kimin çıkardığını sordu. Umut ile Mete aynı anda biz görmedik, bilmiyoruz dediler. İtfaiyeciler yangını söndürdükten sonra gittiler. Umut ile Mete bu durumdan çok korkmuştu. Anneleri bu durumu az da olsa Umut ile Mete'nin gözlerinden anlamıştı. Anneleri, Umut ile Mete'ye yangının çıkmasıyla ilgili soru sormaya başladı. Umut ile Mete annelerinden sıyrılıp oradan uzaklaştılar. Anneleri evlerine gitti. Umut ile Mete bir banka oturup olayı konuşmaya başladılar. Anneleri onları candan gizliden gizliye dinliyordu. Mete annesinin candan baktığını gördü. Kardeşi Umut'u uyardı. Umut ile Mete ağacın arkasına geçip orada konuşmaya başladılar. Anneleri onları dinlemeyi kesip evin içerisine girdi. Annelerinin bir planı vardı. Umut ile Mete doğruyu söyleyene kadar onların tabletlerini vermeyecekti. Akşam oldu. Umut ile Mete korkarak evin kapısını çaldılar. Anneleri kapıyı açtı. Umut ile Mete hızlıca odalarına gittiler. Tam tabletlerini alacaklardı ki tabletlerinin yerinde olmadığını fark ettiler. Annelerine biraz korkarak tabletlerinin nerede olduğunu sordular. Anneleri olayın doğrusunu söylemedikleri sürece tabletlerini vermeyeceğini söyledi. Umut ile Mete aralarında anlaşarak annelerine doğruyu söylemeye karar verdiler. Hep birlikte evin salonuna geçtiler ve annelerine olayı anlatmaya başladılar. Anneleri biraz sinirlense de doğruyu söyledikleri için Umut ile Mete'ye teşekkür etti. Bir daha ateş yakmamalarını ve ateşle oynamamalarını söyledi. Umut ile Mete'nin tabletlerini geri verdi. Umut ile Mete tabletleriyle oynamaya başladılar. Daha sonra kapı çaldı ve babaları geldi.

Umut ile Mete annelerine bu olayı babalarına söylememelerini söylediler. Anneleri tamam dedi ve kapıyı babalarına açtı. Babaları evin içine girdi. Hep birlikte yemek için masaya oturdular. Yemeklerini yedikten sonra Umut ile Mete yataklarına geçip uykuya daldılar.

Böylece Umut ile Mete'nin ateş yakmaları sonucu oluşan yangın olayı onlara iyi bir ders oldu.

Sude Semanur YILDIZ

Asude Dila ERDAL MEVSİMLER

İlkbahar 'da çiçekler açar,
O güzel kelebekler havada uçar.
O güzel çiçeklerden insanlar taç yapar,
Yaşasın ilkbahar!

Yazın hava sıcak olmaya başlar,
Tatile gideriz anne, baba, çocuklar...
Denizde, havuzda yüzeriz,
Yaşasın Yaz!

Sonbaharda yapraklar sararır,
Solar, kurur, dökülür...
Kuşlar göç eder,
Yaşasın Sonbahar!

Kışın kar yağar,
Dışarı kar topu oynamaya çıkarız.
Hayvanlar kış uykusuna yatar.
Yaşasın Kış!

Nida GÜRKAN ÖDEV

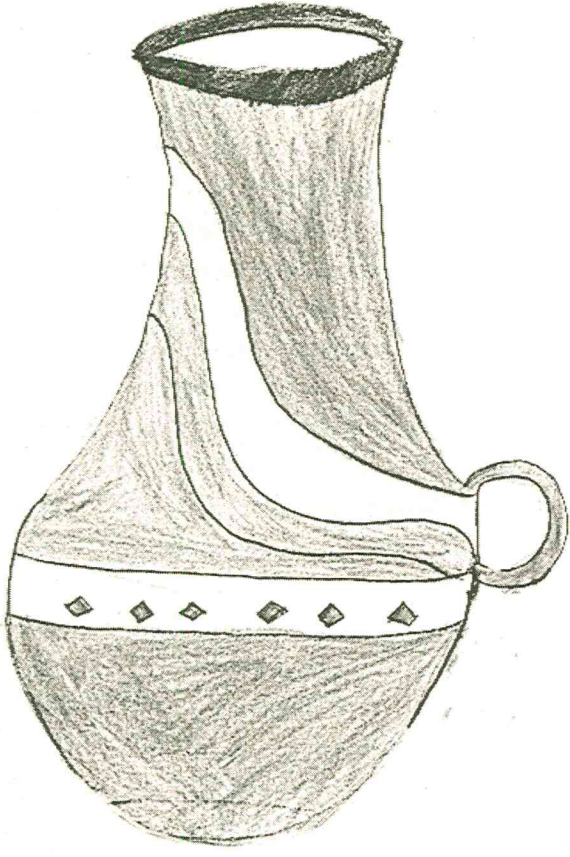
Bir ödev vermiş öğretmeni ona,
Hemen boya unutma.
İnceleri maviye,
Kalınları turuncuya.

Bir ödev vermiş öğretmeni,
Çiz demiş hemen.
Kareyi, dikdörtgeni,
Üçgeni, daireyi.

Bir ödev vermiş öğretmeni ona,
Hemen yaz unutma.
Yoksulu, fakiri,
Anlamdaş kelimeleri.

Bir ödev vermiş öğretmeni,
Yap demiş hemen.
Akciğer, soluk borusu,
Diyafrem, göğüs kafesi.

Çağan YILMAZ

Çiçek ÖZBEY ÇİÇEKLER

Mavi, pembe, kırmızı, sarı rengarenk olur çiçekler
Narin dallarıyla ;
Yemyeşil yapraklarıyla rengarenk olur çiçekler
Yoncaların, çimlerin, otların arasında
Nazlı bir kuğu gibi açar çiçekler
Anneye sevgiliye armağan olup
Deste deste mutluluk dağıtır çiçekler
Evimizin en güzel köşesinde
Masumca bekleyen rengarenk çiçekler.

Elif ÇAYIRLI AİLE

Sevgi dolu yuvamız,
Aile bizim baş tacımız.
Anne, baba, kardeş,
Dünya'da bulunmaz eş.

Ülkenin temeli aile,
Aile ile başlar her gelişme.
Büyükleri saymalı, küçükleri sevmeli.
Çok çalışıp, milletçe ilerlemeli.

Meryem KARADAŞ SINAV

Yüz, seksen, altmış
Hep olur yanlış.
Daha çok çalış
Yapmazsın o zaman yanlış.

Bazen Matematikten,
Bazen Türkçeden,
Fenden, Sosyalden,
İngilizceden, Müzikten.

Biri üzüldüğü için ağlar,
Diğeri mutluluktan,
Daha çok çalış,
Yapmazsın o zaman yanlış.

Nisa GÜRKAN PATEN

Bir gün Miray ve arkadaşları İclal, Tuğçe, Ukba, Melis ve Tuna kapının önünde oynuyorlarmış. Bu arkadaşlar bir süre sonra oyun oynamaktan sıkılmışlar.

Melis'in aklına paten sürmek gelmiş. Arkadaşları bu fikri beğenmişler ve paten sürmeye karar vermişler.

Tuna:

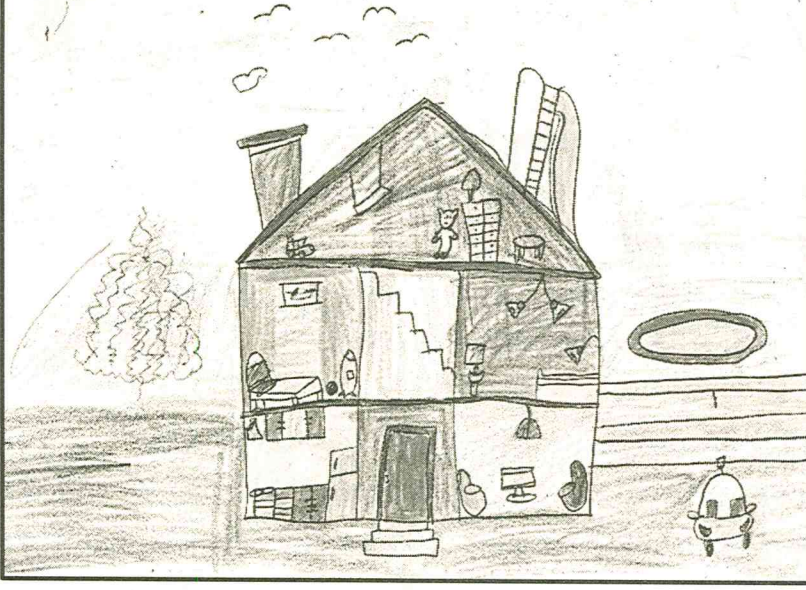
-Benim annem belki bizi paten sürmeye götürebilir. demiş.

Hemen gidip annesine sormuşlar. Annesi götürebilirim deyince hemen gidip patenlerini giymişler. Paten sahası evlerini geçince hemen sağ tarafta kalıyormuş. Tuna'nın annesi Yeşim Teyze Tuna paten sürmeyi yeni öğrendiği için onun elinden tutup karşıya geçirmiş. Diğerleri de kendisi geçmiş. Miray, Melis ve Tuğçe önden giderek paten sahasına önce gitmişler. Onlar sürerken Ukba ve İclal de onlara yetişmiş. Tuna ve annesi de arkadan geliyorlarmış. Birden İclal rampadan inince dengesini kaybedip düşmüş. Arkadaşları hemen yardıma koşmuş. Bir de ne görsünler İclal'in bir dişi yok diğerinin de yarısı yok. İclal'in biraz kolu acımış onun için üzülmüş ama sallanan dişim çıktı diye de aksine mutlu olmuş. Tabi İclal'in kırık dişinden haberi yokmuş. Üstelik ön dişiymiş. Miray, İclal'e dişinin kırıldığını söyleyince İclal birden ağlamaya başlamış. Bu arada Tuna ve annesi de gelip ne olduğunu sormuşlar. Olayı öğrenince hemen eve gitmişler. İclal'i bırakıp bahçeye dönmüşler. Arkadaşları ona geçmiş olsuna gitmek istemişler. Yeşim Teyze biraz beklemek gerektiğini söylemiş. Bir süre sonra süt de alıp İclal'in evine gitmişler. İclal artık ağlamıyormuş sakinleşmiş. Yeşim Teyze ve İclal'in annesi Belma Teyze konuşmuşlar. İclal doktora gidecekmiş. Belma Teyze, Yeşim Teyzeye İclal'e paten sürerken dikkatli olmasını hep söylediğini anlatıyormuş. Yeşim Teyze Allah'tan kalıcı bir şey yok diyormuş. Tekrar geçmiş olsun deyip herkes evine dönmüş. Bu öyküden paten sürmenin eğlenceli ama dikkat gerektiğini anlıyoruz.

Emir Kaan ÖZDEMİR

Ahmet MUHAMMET

Eda Nur ERDEM
YILDIZLARA OLAN MERAKIM

Gece olmuştu. Odamın perdesi kapalıydı. Dışarıda yıldızlar var mı, merak ettim. Yıldızlara bakmayı çok seviyordum. Küçüğüm ama hayal kurmak ve o hayallere dalmak beni mutlu ediyor. Boyumu aşan hayallere daldığım zamanlar çok olmuştur. Şimdiki merakım yıldızlar üzerine. Onlara yakın olmak istiyorum, bu imkânsız ama en azında bir teleskop alıp gözlemlemek istiyorum.

Odamın penceresinde yıldızlara bakarken kapının açılmasıyla kendime geldim. Hâlâ uyumadığımı gören annem endişelendi. Durumu şimdilik açıklayamazdım. Önemli bir şey olmadığını söyleyip yatağıma yattım.

Zeynep AYDINALP
KIŞ

Kış geldi işte,
Havalar soğudu yine,
Çocuklar neşe ile,
Oynarlar kar ile,

Kış geldi,
Kapımızı çaldı,
Haydi çocuklar,
Dışarıya dedi,

Kalın kalın giyindik,
Hepimiz bahçeye indik,
Güzel oyunlar oynadık,
Saymakla bitmez,

Yaşasın kış,
Seni çok seviyoruz,
Bir dahaki seneye de bekliyoruz,

Aklım yıldızlardaydı. Öğretmenimden öğrendiğim ve duyduğularım yıldızların göründüklerinden çok daha büyük olduklarıydı. Işığını Güneş'ten alıyorlardı. Bunları düşünürken uyuyuvermişim. Rüyamda, kendimi uzayda yıldızların arasında gördüm. Ayaktaydım ama ayağım yere basmıyordu. Boşlukta dimdik yıldızların arasında... Teleskop alıp gözlemlemek istediğim yıldızların arasındaydım. Ne kadar da büyüktüler ve çoktular... Dokunmak istiyordum, elimi kaldırmıştım ki bir ses duydum. Yıldızlar konuştu mu derken her zaman erkenden kalkan kardeşimin sesiyle kendime geldim. Tam da en heyecanlı yerindeyken... Oldu mu Esila, dedim ama uyanmıştım. Gözümü kapattım ama kaldığım yerden devam edemedim(!) Söylene söylene yatağımdan kalktım.

Kahvaltı masasında oldukça dalgın olduğumu gören babam "ne oluyor?", diye sordu. Rüyamı ve kardeşimin nasıl rüyamı yarıda bıraktığını anlattım. Babam ve annem gülüyorlardı. Ben o kadar ciddiydim ki onların gülmeleri sanki hayalimin gerçekleşmeyeceği kanısını uyandırdı. Gözümde akan yaşlar eşliğinde kumbaramdaki parayla teleskop almak istediğimi söyledim. Birden ortalık sessizleşti. Ağlamam söyleyemediklerimi özetler olmuştu. Babam ve annem etrafımda halka olup bana sıkıca sarıldılar. Uzun bir sessizlikten sonra hayal kurmanın çok güzel bir şey olduğunu ve insanı geliştirdiğini annem ve babam anlattılar. Ferahlamıştım, tıpkı rüyamdaki gibi sanki ayaklarım boşlukta idi...

O günden sonra yıldızları gözlemleyeceğim gözlemesine gittik. Teleskoba dokundum. Paramla alamasam da babamın parasıyla kısa süreliğine de olsa gözleme imkânım oldu. Sırayı kardeşime istemeye istemeye verdim. Kardeşim seyrederken hayal kurmak ve onu gerçekleştirmek için yaşamanın ne kadar önemli olduğunu anladım.

Şevval Tuana ÇAKIL
KIRILAN VAZO

Havalar soğumaya başlamıştı. Sonbahar gelmişti. Ege ile Ece'nin annesi pazara gitti. Çocuklar evde yalnız kaldılar.

Ege top oynamayı çok seviyordu ama havalar soğumaya başladığı için Ege dışarıya çıkıp top oynayamıyordu. Bu nedenle evde oynuyordu. Annesi ile Ece Ege'yi çok uyardılar. Ama Ege dinlemiyordu. Aslında Ege evde top oynamanın yanlış bir şey olduğunu biliyordu. Ama canı sıkıldığı için evde top oynamaya devam ediyordu. Aradan haftalar geçti. Ege hala top oynamaya devam ediyordu. Ertesi gün Ege yine top oynarken Ece onu uyarmıştı. Ama Ege dinlemeyip oynamaya devam etmiş ,ve aniden anneannesinden annesine kalan vazo kırıldı. Ege çok utandı. Ece olanları gördüğünde çok şaşırıldı. Çocuklar ne yapacaklarını bilmiyorlardı.

Anneleri vazonun halini gördüğünde çok üzüldü. Ege ve Ece olanları anlatınca anneleri onlara sınıksız sarıldı. Ege bu olaydan bir ders çıkarmıştı: Bir daha büyüklerinin sözünü dinleyecekti.

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet Ali ATLI

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Ömer OCAK

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Yavuz GÖZÜBÜYÜK

GÖRSEL DANIŞMAN

Gönül SEVER

YAYIN KURULU

Ali KOYUNCU

Ziya KÖKSAL

Nilüfer YALÇIN

Pınar UZUN

OKUL ADRES TELEFON

YAVUZ SELİM İLKOKULU

Yavuz Selim Mahallesi Hükümet Caddesi No: 48
Çubuk/Ankara (0312) 837 11 56- (0312) 837 71 72